

1.

Oli surkeaa oloni,

elo varsin vaikeakin,
ilot, riemutkin vähissä,
kepposetkin katselussa.
Mietin mustia suruja,
harmajia haaveitakin,
pettymyksiä pahoja,
kamalia kolhujakin.
Yksin miettiä yritin,
tosissani tuumiskella,
kuinka katkaisen ikävän,
jalat nostan irti maasta,
taivaankannelle kohoan,
matkustelen mielinmäärin.
Siitä juttelin kamulle,
ylimmälle ystävälle:
- Jospa rustaisin raketin,
lentovärkin kunnollisen,
jolla korkeelle kohoan,
tähtitaivaan saavuttelen.
Johan kauhistui kaveri,
varoitteli vantterasti:
- älä hulluja höpise,
mieletöntä mietiskele,
siellä kuolema lähellä,
Tuonen turma tuntumassa.
Varoitin sua vatula,
ikuiseksi uuvut sinne.

Oli mulla voimaa vielä,
virtaa kinttaissa vähäsen,
ideoita pääni täynnä,
vinkit korvien välissä.
Siksi käytän kunnon keinot,
konstit laatusat kehitän,
pystyyn pistän suunnitelmat,
vedän selvemmat sävelet.

2.

Kauan katselin romuja,

tähystelin tarvikkeita,

että rustaisin raketin,
ilmalaivan ihmeellisen,
jolla taivaalle kohoan,
avaruuteen matkustelen,
Venuksen menen lähelle,
kurvaan Marsin maisemille.
Ensin taivutin tulessa
runkoraudat vahvanlaiset,
panin paikalleen panelit,
seinäpinnat sievistelin,
laitoin ruusuiset tapetit,
maalaelin mattapinnat.
Iskin nauloja rutosti,
kierittelin kantaruuvit,
oioin suoriksi sakarat,
laitoin kunnon varmistukset,
tiivisteet pian pikesin,
kiinnittelin kantokahvat,
suuret ikkunat asensin.
lasit laitoin laatusimmat.
Vielä kauneutta korostin,
koristelin kahtapuolta,
hohti kulta ja hopea
heloitukset ikkunoissa.
Vielä viksasin vähäsen,
upottelin kalleuksia,
sinne, tänne ympäriinsä,
peräpeilinkin koristin.

3.

Nytpä on koneeni koossa,
hieno kampe katsottuna,
sillä kauaksi karautan
maisemiin muutan muihin.
Vielä tarvitsen takuulla
polttoaine täydennystä,
sekä runsaasti evästä
pitkän matkan taipaleille.
Olen matkalle varannut
kaikenlaista tarpeellista,
että pärjäisin pahoissa
tilanteissa, tuskaisissa.
Myöskin entisen elämän,
tilittänyt tarkallensa.

Vielä katsahdan konetta,
onko kaikki paikallansa,
ett'ei tarvitse todella
remontteihin reissun päällä.
Painan nappia nätisti,
väännän virtavempaimesta,
jospa käynnistyy raketti,
hörähtävi höyrykone.
Pakoputkista savua
sakeana tuprahtavi,
sekä vinkuna kamala
vihloo korvakäytäviä.
Jopa heilahti heteka,
tärähteli tuolinkarmi,
saumat suurimmat surahti,
kuului kolke kompurasta,
koko vempale vapisi,
huojahteli huikeasti.
Sitten paukahti, pakana,
törähteli häntäpäässä,
jopa sievästi suhahti
sinitaivaan siintelyihin.

4.

Tuntui painetta mahassa,
kierrätteli kurkussakin,
silmit kosteiksi vetäisi,
oli suussa suolanmaku.
Sukat pyörivät jalassa,
heilahteli housunlahje,
kengät kintuista katosi,
suli saappaat huopikkaiksi,
vauhdin hurjimman menossa,
taivalluksen taistelussa.
Satelliitteja satoja,
lillui siellä tyhjämpäällä,
kuunkin kultaisen ohitin,
terveisiä vilkuttelin.
Myöskin vilkaisin perääni,
pallona on siellä Tellus,
tähdet tulleet jo lähemmäs,
meteoriitit rinnalleni.
Mutta vauhti vain koveni,
annoin mennä meinaamatta,

Venus kohteena minulla,
lähenee jo aikalailla.
Maha meinaa jo murista,
pitää ruokaa rouskutella,
herkut parhaimmat puraista,
natustella näkkileivät.
Aurinko on jo isompi,
hehku aivan hirvittävä,
mutta kestääpi raketti,
sulamatta suuren lämmön.
Heitän haalarit tukalat,
eipä tarvii tuskitella,
että jäätyä jämähti,
ukko kauas kulkiessa.

5.

Venus pinnalta punainen

näkyä silmiin sihtaamatta,
on jo valtavan lähellä,
en oo moista ennen nähnyt.
Jälleen vilkaisen perääni,
tutkistelen Tellustani,
on jo tähdeksi sulanut,
muiden joukkoon piiloutunut.
Jarruvipua kopeloin,
kohta päättyy hurja lento,
kohta tallustan Venusta,
kukaan muu ei ennen käynyt.
Laskupaikaksi valitsen,
laakson pienen, pitkulaisen,
jossa ruohoa punaista,
sekä puut on purppuraiset.
Siihen vehkeeni pakitan,
alustalle kestäväälle,
alas ankkurin asetan,
turvakaaret kouhottelen,
sekä ikkunaa raotan,
kesäntuoksut tietääkseni.
Tulvii tuoksu niin makea
arvaamatta ikkunasta,
sitä hönkäisen sisääni,
oikein haukon henkeheni,
noita tuoksuja jaloja,
hajusteita hienoimpia.

Hajut mun hulluksi tekevi,
aikaan saavat sattumia,
jotka tyrmäävät todella,
lyövät täysin ällikällä.
Tunnen tuskia kropassa,
vavistusta vartalossa,
kivut koskevat kovasti,
vaimaltavat valtavasti.
Läskit lähtevät sivuilta,
oikenevat naaman kurtut,
tukka nousevi sakea,
peittyi kalju kuutamoni.
Peiliin vilkaisen vähäsen,
hiukan katson kasvojani,
olen nuori ja komea,
uros vallan valloittava,
huomaan hurmuri sopiva
viettelemään kauniit neidot.

6.

Niinpä kampeesta kapusin,
alas astuin askelmia,
tulin pinnalle kovalle,
hiekkaiselle kalliolle.
sinne vierelle Venuksen,
tutun tähden tuikkivaisen.
Silloin huomasin jotakin,
kummallista kauempana,
joka pikkuisen pelotti,
väpsähdytti aikalaila,
aivan jalkani vapisi,
paniikkia päälle pakkas.
Näinpä kummia majoja,
parempija parvekkeita,
jopa linnoja isoja,
torneja ja taapeleita,
sekä suoria katuja,
muureja ja puistikoita.
Jopa huomasi asukit,
vihreet miehet hoksasivat,
mies on vanterra tulossa
outo veikko saapumassa,
mitä mielessä hepulla,
kujeet kummat kulkijalla.

Pienet, vihreät,kaverit,
saapui siihen seutuville,
aivan tunkivat lähelle,
silmäilivät, haistelivat.
Kuului pulputus, pulina,
toisilleen kun juttelivat.
Enpä tuosta mä tajunnut,
yhtään seikkaa ymmärtänyt,
niin kuin Moilanen tapitin,
sakkia niin kummanlaista.
Silloin päässäni rusahti,
kallossani kolkahteli,
johan lauseet ne tajusin,
jutut kaikki käynnistelin.
Huomasin myös huuliltani,
tuli kummia sanoja.
Käsitin myös loistavasti,
kommunikoida osasin.
Ystäväksi huomasivat
tulijan heti varata,
kutsuivat he kaupunkiinsa,
vieraan raahata väkisin,
menin sinne mielelläni,
helposti menin mukahan.
Pienet miehet johdattivat
minut kaupungin sisälle,
saliin suureen istuttivat,
juhla huoneeseen halusti,
enpä tuota vastustellut,
olin riemulla mukana.

7.

Pomo pikkumiesten tuumi:

- Se on viimeinkin osattu,
niinkuin kerran ennustettu,
Messias on luokse tullut,
saapunut iäti luvattu.
Oi sä uljas valtiaamme,
sinua kaivattu kovasti,
ennustajat kauan sitten,
tiedon kansalle julisti:
Kerran tänne ilmestyvi
suuri tuskien tasaaja
kaikki saavat aikanansa

pelastuksen näin kokea.
Kultatuoliin istumahan
minut miehet nuo asetti,
kumarsivat, palvelivat
kaiken hienosti tekivät.
Mikä mun on ollessani
täällä Venuksen takana.
Täällä vietän Messiaana
tulevan ajan ikuisen.